

ת"פ 26601/03/13 - מדינת ישראל נגד א פ

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 26601-03-13 מדינת ישראל נ'
פ(עציר)
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם א פ

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם וב"כ עו"ד עמי אסנפי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של חבלה חמורה לפי

סעיף 333. כתב האישום במקורו ייחס לנאשם שתי עבירות, נוסף על חבלה חמורה גם היזק לרכוש במזיד. בדיון שהתקיים לפני ביום 25/2/2014 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הודעתם הנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן, לאחר שיתוקן ובטרם הטיעונים לעונש יופנה הנאשם לקבלת תסקיר משרות המבחן. התביעה הצהירה כי אין הסדר לעניין העונש, אלא שלאחר קבלת התסקיר ישובו וישוחחו.

כפי הצהרת הצדדים כך היה, הנאשם הורשע על פי הודייתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה.

סופו של הליך הוא שעובר לדיון דהיום הוגש תסקיר משרות המבחן. בשלב זה אומר כי שרות המבחן ממליץ בסופו של התסקיר לתת משקל להליך הטיפולי שעובר הנאשם מזה למעלה משנה ולמאמצי בני הזוג לשקם יחסיהם ולהטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי כענישה הרתעתית לצד צו מבחן למשך שנה.

כאן המקום לציין ולפרט במה הורשע הנאשם. הנאשם הודה כי ביום 9/3/2013 סמוך לשעה 19:00 בערב, בדירת המגורים המשותפת שלו ושל בת זוגו - המתלוננת, תקף הנאשם את המתלוננת בהיותו בגילופין בכך שסטר לה בחוזקה

עמוד 1

בפניה. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, זב דם מאפה של המתלוננת ונגרמו לה המטומה סביב עין ימין, נפיחות בלחי ונפיחות באף אשר נשבר בצידו הימני. חבלות אלה הן "חבלה חמורה" כהגדרת החוק.

בטיעוני הצדדים לעונש נחלקו הצדדים בגישתן העונשית.

ב"כ התביעה הסב תשומת הלב לחומרת מעשי האלימות של הנאשם. שהרי כתוצאה מהמכה שהיכה הנאשם את המתלוננת נגרמו לה חבלות כפי המתואר בכתב האישום וכפי המיוחס לו בכתב האישום, דהיינו חבלה חמורה כהגדרה החוקית. כמו כן אסב תשומת הלב לעברו הפלילי של הנאשם לרבות ובמיוחד שבגזר הדין ביום 4/4/2005 נדון הנאשם בגין אלימות כלפי בת זוג לעונש הכולל הפעלת מאסר על תנאי לתקופה של 36 חודשי מאסר. לפי טענה זו נוסף לחומרה שיש בתקיפת בת זוג, נוסף עברו הפלילי המכביד של הנאשם. על פי תפיסה זו יש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ועונשים נילווים.

ב"כ הנאשם ביקש להקל עם הנאשם. עיקר בקשה זו נעוץ ומבוסס בהליך טיפולי שיקומי ארוך שעבר הנאשם כפי המפורט בתסקיר שרות המבחן ומבקש הוא לאמץ המלצות התסקיר, לפי שהמפורט בו ברור הוא ויש בו כדי שיקול שיקומי הנוטל את העוקץ מחומרת הענישה.

כידוע, על פי תיקון 113 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בטרם גזר הדין. מתחם העונש ההולם כפי הנחיית החוק בסעיף 40 ג. (א) הוא תוצאה של בחינת הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וכאן אין צורך להכביר מילים באשר לפגיעה בגופו של אדם אחר, לרבות ובמיוחד בגופה של בת זוג של הנאשם, מידת הפגיעה בערך החברתי, במקרה דנן החבלות החמורות שגרם הנאשם לבת זוגו, מדיניות הענישה הנהוגה וגם כאן אין צורך להכביר מילים, די כי אפנה אל פסקי הדין שהגיש ב"כ התביעה המצביעים על מדיניות ענישה מחמירה וככל שמדובר בנסיבות הקשורות לביצוע העבירה הרי כתב האישום והודיית הנאשם בו מצביעים על כך שבעת ביצוע עבירה זו ומעשים חמורים אלה היה הנאשם בגילופין.

ככל שאני בוחן מתחם הענישה כפי ההנחיות שבתיקון 113 כאמור, הרי שאין ספק כי העונש לו עתרה התביעה דהיינו מאסר בפועל הוא סביר והולם את חומרת המעשה ואם חייב אני לנקוב בתקופות מאסר, אומר כי מדובר בחודשי מאסר עד כדי 18 חודשים אם חייב אני לנקוב במספרים.

אלא שבמקרה שלפני מצוי אני בתחום החורג לקולא ממתחם הענישה. סעיף 40 ד. לחוק העונשין שהוחק בתיקון 113 לחוק העונשין, נותן בידי בית המשפט הסמכות כמו גם ההנחיה שניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם ככל שבערך השיקום עסקינן. לא מצאתי להרחיב הדיבור באשר לערך השיקום, הדברים ברורים וכל העוסקים בתחום המשפטי, הפלילי הפרקטי יודעים עד כמה מרכיב השיקום חשוב הוא ומצוי הוא בתכלית המשפט הפלילי. שהרי מה נפקא מינא ענישת אדם המצוי בתהליך שיקומי, חיובי ורציני תוך סיכול התהליך עד כדי החמרת הענישה, האם האינטרס הציבורי איננו מצוי בשיקומו של העבריין? האם האינטרס הציבורי אומר אותנו להחזיר אדם ששוקם אל מעגל העבריינות? ובמקרה זה האם האינטרס הציבורי הוא לפגוע בתא המשפחתי ששוקם בעקבות הטיפול הארוך והממושך שעבר

הנאשם במסגרת ההליך הפלילי? אני סבור שהשאלות הללו שאלות רטוריות שאין צורך להשיב עליהם כיוון שהתשובה ברורה.

עיינתי עיין היטב בתסקיר שהוגש עובר לדין דהיום.

שרות המבחן כדרכו המבורכת ערך תסקיר מפורט, מעמיק, יסודי וברור ביותר. אני סבור שאין באמור בתסקיר כמו גם בהמלצותיו כדי רבב כלשהו. שרות המבחן מציב עקרונות מסויימים שלפיהם סבור הוא שיש להקל עם הנאשם, ואלה הם: תפקודו התעסוקתי חיובי של הנאשם, מאז 2004 לא נפתחו לנאשם תיקים פליליים למעט תיק זה, נקיון הנאשם משימוש באלכוהול מזה תקופה ארוכה, התהליך הטיפולי האינטנסיבי שעבר הנאשם, המאמצים שעושה הנאשם ביחד עם בת זוגו לשיפור תפקודו במערכת המשפטית, ממילא שיקום הקשר הזוגי כיום, כמו כן מתרשם שרות המבחן כי המתלוננת אינה חוששת מפני הנאשם כיום.

בסיכומי של דבר בחנתי בשאלה האם שמא ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שרות.

בני הזוג מקיימים תא משפחתי היודע מחסור כלכלי, שני בני הזוג עובדים והשתכרותם החודשית המשותפת, אין בה כדי לכסות על הוצאותיהם החודשיות או שמא אומר כל שיש בכך הוא כדי להספיק להוצאות אלה, ככל שאשית על הנאשם עונש מאסר בעבודות שרות יפגע התא המשפחתי ויתרה מזו תפגע המתלוננת עצמה. לפיכך החלטתי להמנע מכך.

אשר על כן, בשים לב לאמור לעיל ולאחר שאני שוקל כל השיקולים הצריכים לעניין אני סבור שבאופן חריג במקרה זה, ניתן לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם כאמור לעיל.

אלה העונשים שאני גוזר על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עימה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם לרבות איומים.

אינני משית על הנאשם עונש של קנס שמא תהא בכך פגיעה במשפחת הנאשם ובמתלוננת.

אני מחייב את הנאשם להיות בפיקוח שרות המבחן למשך שנה.

על המזכירות לשלוח העתק הפרוטוקול לשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י' תמוז תשע"ד, 08/07/2014 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן, סגן נשיאה

הוקלדעלידייפעתמינאי